

Tillsynsärende - auktoriserade revisorn A-son

Beslut: Revisorsinspektionen ger auktoriserade revisorn A-son varning.

1 Inledning

Revisorsinspektionen har tagit emot information rörande auktoriserade revisorn A-son. Informationen, som rör ett revisionsuppdrag som han har innehaft i ett aktiebolag avseende räkenskapsåret 2021, har föranlett inspektionen att öppna detta tillsynsärende.

I ärendet behandlas dels frågan om den huvudansvarige revisorns övergripande ansvar för utförandet av ett revisionsuppdrag, dels frågan om revisorn har gjort en tillräcklig granskning för att bedöma riktigheten i bolagets upplysningar i årsredovisningen om att något nedskrivningsbehov av immateriella tillgångar inte förelåg efter balansdagen.

Bolagets aktier var upptagna till handel på Nasdaq First North Growth Market. Bolaget var ett utvecklingsbolag inom läkemedelsbranschen.

Koncernredovisningen för bolaget upprättades i enlighet med International Financial Reporting Standards (IFRS), utgivna av International Accounting Standards Board (IASB), och tolkningsuttalanden från International Financial Interpretations Committée (IFRIC) såsom de har godkänts av EU-kommissionen för tillämpning inom EU. Vidare tillämpade koncernen även Rådet för finansiell rapporterings rekommendation RFR 1

Kompletterande redovisningsregler för koncerner. I RFR 1 specificeras de upplysningar som enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) ska lämnas i koncernredovisningen utöver det som följer av IFRS. Bolaget, i egenskap av moderföretag, tillämpade utöver årsredovisningslagen även RFR 2 *Redovisning för juridiska personer* vid upprättandet av årsredovisningen.

Koncernens nettoomsättning uppgick till 13,3 mnkr och årets resultat för koncernen till -92,3 mnkr. Balansomslutningen för koncernen var 404,4 mnkr.

A-son lämnade sin revisionsberättelse den 30 maj 2022. Den var utan modifieringar och anmärkningar. Han lämnade en upplysning i revisionsberättelsen där han fäste läsarens uppmärksamhet på förhållanden som beskrevs i förvaltningsberättelsen och som tydde på att det fanns väsentliga osäkerhetsfaktorer som kunde leda till betydande tvivel om bolagets förmåga att fortsätta verksamheten.

2 Transaktioner med närstående

Av A-sons revisionsdokumentation framgår att bolaget under räkenskapsåret hade lånat 5 mnkr från ett företag som ägdes av den person som vid tillfället var verkställande direktör i bolaget. Av års- och koncernredovisningen framgår att detta företag också var en av de större aktieägarna i bolaget med en ägarandel om 2,14 %. Uppgifterna om lånet lämnades av bolaget tillsammans med en skriftlig sammanställning av avtal och transaktioner med närstående. Dessa handlingar granskades under revisionens gång av en medarbetare till A-son och fogades till revisionsdokumentationen. Någon upplysning om det aktuella lånet lämnades dock inte i bolagets års- och koncernredovisning.

A-son har uppgett följande.

I samband med att revisionsarbetet avslutades upprättades en uppdaterad sammanfattande dokumentation över granskningen av närståendetransaktioner i form av ett s.k. huvudarbetspapper som en medarbetare upprättade och som han själv i egenskap av huvudansvarig revisor gick igenom. På detta arbetspapper antecknade medarbetaren en referens till den granskningsdokumentation avseende närståendetransaktioner som i övrigt var upprättad. På arbetspappret antecknade medarbetaren också att det förekom transaktioner med närstående men att det inte fanns några transaktioner som kunde anses ligga utanför den normala verksamheten i bolaget. Av huvudarbetspappret framgick inte

att granskningen hade visat att någon närståendetransaktion skulle ha varit felaktigt redovisad.

Vid slutförandet av granskningen utgick han från sammanställningen av resultatet av granskningsåtgärderna som hade dokumenterats av medarbetaren i huvudarbetspappret och innehållet i det skriftliga uttalande från företagsledningen som han inhämtade. I det skriftliga uttalandet intygade företagsledningen bl.a. att den hade upplyst om samtliga närståendetransaktioner som den kände till och att det hade lämnats upplysningar om dessa transaktioner i års- och koncernredovisningen. Av handlingarna i granskningsdokumentationen drog han slutsatsen att det inte fanns några ytterligare närståendetransaktioner som skulle tas upp i bolagets redovisning.

Han har vid sina uppföljningar efter revisionens slutförande konstaterat att det under en kortvarig period under räkenskapsåret fanns ett lån från den dåvarande verkställande direktörens företag. Han har varit i kontakt med den medarbetare som dokumenterade granskningen där upplysningarna om lånet framgick och frågat varför den information om lånet som bolaget lämnade inte föranledde något ytterligare granskningsarbete som dokumenterades. Medarbetaren har uppgett att denne tog upp förekomsten av lånet med bolagets ekonomidirektör vid ett möte där årsredovisningen diskuterades. Ekonomidirektören framförde då att bolaget inte avsåg att upplysa om lånet i års- och koncernredovisningen. Anledningen till det var dels att lånet hade varat kort tid, dels att lånet inte fanns kvar per balansdagen och att det därför inte var väsentligt att upplysa om det. Medarbetaren accepterade bolagets argument och förde inte fram saken till honom för att han själv i egenskap av huvudansvarig revisor skulle kunna göra en bedömning.

Om han hade uppmärksammats på förhållandena kring lånet under slutförandet av revisionen, hade han tagit upp detta till diskussion med bolaget. Beroende på utfallet av en sådan diskussion hade bolaget måhända behövt överväga att redovisa lånet som en närståendetransaktion, alternativt hade han behövt överväga att modifiera revisionsberättelsen. Vilket av dessa två scenarion som hade blivit aktuellt för det fall att lånet hade kommit till hans kännedom kan han inte uttala sig om i efterhand.

Mot denna bakgrund gjorde han inte några överväganden beträffande det kortvariga lånet och eventuella krav på tilläggsupplysning i årsredovisningen. Han gjorde inte heller några överväganden om huruvida avsaknaden av sådan tilläggsupplysning skulle kunna föranleda ytterligare upplysningar i revisionsberättelsen.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

Enligt International Accounting Standard (IAS) 24 *Upplysningar om närstående* p. 9 är ett företag som står under bestämmande inflytande av en nyckelperson i ledande ställning i ett företag som upprättar finansiella rapporter (det rapporterade bolaget) att anse som närstående till det rapporterade bolaget.¹ Enligt p. 18 ska ett företag, om det har haft transaktioner med närstående under de perioder som omfattas av de finansiella rapporterna, lämna upplysningar om karaktären på närståenderelationen samt lämna information om transaktioner och utestående mellanhavanden inklusive åtaganden som krävs för att en användare ska förstå vilken effekt närståenderelationen kan ha på de finansiella rapporterna. Av p. 21 framgår att bl.a. ett finansieringsavtal i form av ett lån är en sådan transaktion för vilka upplysningar ska lämnas om det involverar närstående.

Enligt International Standard on Auditing (ISA) 550 *Närståendeförhållanden* p. 3 ställer många ramverk för finansiell rapportering särskilda redovisnings- och rapporteringskrav rörande relationer, transaktioner och saldon med närstående, eftersom närstående inte är oberoende av varandra. Syftet är att göra det möjligt för användare av de finansiella rapporterna att förstå deras karaktär och faktiska eller möjliga effekter på de finansiella rapporterna. Om det tillämpliga ramverket för finansiell rapportering ställer sådana krav, har revisorn ansvar för att utföra granskningsåtgärder i syfte att identifiera, bedöma och hantera riskerna för väsentliga felaktigheter som uppstår genom företagets underlåtenhet att korrekt redovisa eller lämna upplysningar om relationer, transaktioner eller saldon med närstående enligt kraven i ramverket.

Enligt ISA 550 p. 25 ska en revisor, när denne bildar sig en uppfattning om de finansiella rapporterna, utvärdera om företagsledningen har redovisat och upplyst om de identifierade närståenderelationerna och närståendetransaktionerna på rätt sätt enligt det tillämpliga ramverket för finansiell rapportering.

Såvitt Revisorsinspektionen kan bedöma utformade A-son sin granskning av närståendetransaktioner så att denna typ av transaktioner och närståenderelationer kunde identifieras av revisionsteamet vid granskningen. Däremot upprätthölls inte

¹ *Bestämmande inflytande* innebär enligt IAS 24 p. 9 en rätt att utforma ett företags finansiella och operativa strategier i syfte att erhålla ekonomiska fördelar av sin verksamhet. *Nyckelpersoner i ledande ställning* är enligt samma punkt de personer som har befogenhet och ansvar för planering, ledning och styrning av företagets verksamhet, direkt eller indirekt, däribland företagets styrelseledamöter (såväl sådana som är anställda i företaget som andra).

kommunikationen inom revisionsteamet på ett sådant sätt att alla relevanta iakttagelser i granskningen kom A-son till del. Enligt hans egna uppgifter hade han, om han hade haft kännedom om den lånetransaktion som här är aktuell, behövt agera genom att ta upp en diskussion med företagsledningen om dess underlåtenhet att upplysa om lånet i års- och koncernredovisningen.

Enligt ISA 220 *Kvalitetsstyrning för revision av finansiella rapporter* p. 13 ska den ansvariga revisorn ta det övergripande ansvaret för att hantera och säkerställa kvaliteten i revisionsuppdraget.² Av p. 29 framgår att den ansvariga revisorn ska ansvara för ledningen och övervakningen av medlemmarna i uppdragsteamet och för genomgång och granskning av deras arbete.³ Vidare framgår av p. 32 att den ansvariga revisorn, på eller före datumet för revisionsberättelsen, genom genomgång av dokumentationen av revisionen och diskussioner med uppdragsteamet ska fastställa om tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis har erhållits.⁴ Enligt p. A19, i den lydelse som gällde vid tidpunkten för A-sons granskning, behöver inte den ansvariga revisorn gå igenom all revisionsdokumentation. Enligt p. A17 och A18, i den lydelse som gällde vid granskningen, är en utgångspunkt att ansvaret för genomgång av utfört arbete bygger på att mer erfarna teammedlemmar går igenom det arbete som mindre erfarna teammedlemmar utför. Genomgången ska bestå av t.ex. överväganden av om betydelsefulla frågor i granskningen har kommunicerats vidare inom teamet för fortsatt övervägande. Vid genomgången ska också övervägas om det arbete som har utförts stöder de slutsatser som har dragits och om det har dokumenterats på ett ändamålsenligt sätt. Ett annat exempel på vad som ska ingå i genomgången är överväganden om de inhämtade revisionsbevisen är tillräckliga och ändamålsenliga som stöd för revisorns rapport.

Av Revisorsinspektionens utredning framgår att A-son gjorde en genomgång av utfört arbete vad gäller revisionsteamets granskning av närståendetransaktioner, men att genomgången i detta fall inte var så omfattande att han uppmärksammade en fråga som krävde fortsatt övervägande. Även om man kan säga att det var medarbetarens ansvar att

² Vid tidpunkten för granskningen fanns motsvarande regel i ISA 220 *Kvalitetskontroll för revision av finansiella rapporter* p. 8.

³ Vid tidpunkten för granskningen fanns motsvarande regel i ISA 220 *Kvalitetskontroll för revision av finansiella rapporter* p. 15–16.

⁴ Vid tidpunkten för granskningen fanns motsvarande regel i ISA 220 *Kvalitetskontroll för revision av finansiella rapporter* p. 17.

föra fram frågan för fortsatt övervägande låg, enligt ISA 220, det övergripande ansvaret på A-son.

Genom att inte se till att de åtgärder vidtogs, som informationen om närståendetransaktionen borde ha föranlett, har A-son åsidosatt god revisionsred.

3 Händelser efter balansdagen

I bolagets koncernredovisning redovisades immateriella anläggningstillgångar med totalt 334,6 mnkr. Detta motsvarade 83 procent av koncernens balansomslutning. Av beloppet avsåg 276,8 mnkr goodwill. Resterande belopp hänförde sig till balanserade utvecklingsutgifter (37,4 mnkr), balanserade utgifter för patent (19,1 mnkr) och nyttjanderättstillgångar (1,3 mnkr). I föregående räkenskapsårs koncernbalansräkning redovisades ingen goodwillpost.

Av A-sons revisionsdokumentation framgår att goodwillposten hade uppkommit dels genom ett förvärv av ett bolag, dels genom en fusion med ett annat bolag under räkenskapsåret.

Av dokumentationen framgår vidare att bolaget vid prövningen enligt IFRS 8 *Rörelsesegment* av vilka segment som fanns i koncernen hade gjort bedömningen att hela koncernen utgjorde ett enda segment. Den utvecklingsverksamhet som fanns i de olika bolagen i koncernen bedömdes som en enda kassagenererande enhet. Bolagets prövning av värdet på de immateriella tillgångarna, däribland goodwill, gjordes därför på koncernnivå och alltså inte på lägre nivå än hela koncernen.

En medarbetare till A-son antecknade att bolaget för att nå sina uppsatta mål behövde göra förvärv av betydande storlek. Medarbetaren antecknade också att värderingen av bolagets aktier var beroende av framtida prestationer, eftersom bolaget hade förvärvat utvecklingsbolag. Dessa förvärv hade inneburit att övervärden av betydande storlek, hänförliga till forskning, utveckling och teknik hade uppkommit i redovisningen. Medarbetaren antecknade också att det var svårt att bedöma värdet på bolagets immateriella anläggningstillgångar, eftersom produktion och försäljning inte hade kommit igång under det föregående räkenskapsåret.

Av dokumentationen framgår vidare att revisionsteamet vid sin granskning av värderingen av koncernens immateriella anläggningstillgångar tog del av två värderingsmodeller, i syfte

att bedöma eventuellt nedskrivningsbehov på tillgångarna. Den ena innebar en jämförelse av det redovisade värdet mot det samlade börsvärdet av bolagets aktier per balansdagen.

Per balansdagen uppgick det samlade börsvärdet på bolagets aktier till 989,2 mnkr, medan det totala redovisade värdet på koncernens immateriella anläggningstillgångar uppgick till 334,6 mnkr. Av upplysningarna till bolagets koncernredovisning framgår att det var detta värde, dvs. börsvärdet, som bolaget hade använt som återvinningsvärde vid nedskrivningsprövningen per balansdagen.

Frågan om behovet av att bolaget skulle göra ytterligare en beräkning lyftes enligt vad som kan utläsas av dokumentationen av en värderingsexpert vid det revisionsföretag där A-son är verksam. Experten konstaterade att det samlade börsvärdet på bolagets aktier hade gått ned i betydande grad per den 31 mars 2022, dvs. efter balansdagen men före avgivandet av revisionsberättelsen. Detta hade som följd att det verkliga värdet i form av börsvärdet inte längre var högre än det redovisade värdet på de immateriella anläggningstillgångarna i koncernredovisningen, 334,6 mnkr. Det innebar att för att fastställa återvinningsvärdet för de immateriella anläggningstillgångarna – vilket i IAS 36 *Nedskrivningar* definieras som det högre av det verkliga värdet och nyttjandevärdet – behövde också nyttjandevärdet beräknas. Nyttjandevärdet utgjordes av nuvärdet av förväntade framtida kassaflöden för den verksamhet som skulle prövas. Om nyttjandevärdeberäkningen gav ett högre värde än det verkliga värdet, skulle nyttjandevärdet användas vid nedskrivningsprövningen i stället för det verkliga värdet i form av det samlade börsvärdet på bolagets aktier. Av dokumentationen framgår också att A-son till värderingsexperten i ett e-postmeddelande lyfte frågan om eventuella krav på upplysningar i års- och koncernredovisningen för det fall att bolaget var tvunget att göra nedskrivningar av de immateriella anläggningstillgångarna under första kvartalet 2022 med anledning av att börsvärdet hade sjunkit efter balansdagen.

Revisionsteamet tog del av bolagets beräkning enligt ovan och konstaterade att bolaget i denna modell hade kommit fram till ett värde på koncernens immateriella anläggningstillgångar på 1 089 mnkr. Beräkningsmodellen innehöll antaganden och data avseende bl.a. avkastningskrav, framtida försäljningsintäkter och rörelsekostnader utifrån en bedömd tillväxttakt samt förändring i rörelsekapital.

Bolaget upplyste i en not i års- och koncernredovisningen om att en nedskrivningsprövning hade gjorts under första kvartalet 2022 och att något nedskrivningsbehov då inte förelåg.

Revisionsteamet drog slutsatsen att det inte förelåg något nedskrivningsbehov av koncernens immateriella anläggningstillgångar efter balansdagen.

Av dokumentationen kan inte utläsas om A-son utförde någon granskning av de antaganden och data som bolaget använde vid sin beräkning av nyttjandevärdet av de immateriella anläggningstillgångarna som stöd för att han skulle kunna bedöma rimligheten i beräkningen och att bolagets upplysningar i årsredovisningen om att det inte förelåg något nedskrivningsbehov efter balansdagen därmed var riktiga.

A-son har uppgett följande.

Under det första kvartalet 2022 sjönk börskursen för bolagets aktier från 56,86 kr per aktie per den 31 december 2021 till 12,88 kr per aktie per den 31 mars 2022. Detta medförde att verkligt värde minus försäljningskostnader kom att understiga redovisat värde. För att kunna bedöma om ett nedskrivningsbehov förelåg per den 31 mars 2022, inför avlämnandet av kvartalsrapporten för det första kvartalet, genomförde därför företagsledningen en beräkning av nyttjandevärdet genom förväntade framtida diskonterade kassaflöden från verksamheten.

Som ett led i granskningen av efterföljande händelser inhämtade han den nedskrivningsprövning som ledningen hade genomfört per den 31 mars 2022. Syftet var att verifiera riktigheten i den notupplysning som bolaget lämnade i årsredovisningen om att något nedskrivningsbehov inte förelåg efter balansdagen. Även om inhämtandet av denna nedskrivningsprövning i huvudsak gjordes för hans granskning av efterföljande händelser, dokumenterades nedskrivningsprövningen även som ett extra stöd för hans ställningstaganden rörande bolagets redovisade goodwill per den 31 december 2021. Dock var denna åtgärd egentligen onödig, eftersom det faktum att börskursen hade fallit efter balansdagen inte var en omständighet som skulle påverka nedskrivningsprövningen per den 31 december 2021 och därmed heller inte det redovisade värdet på tillgångarna per det datumet.

I samband med granskningen av notupplysningarna i årsredovisningen konstaterades, utifrån företagsledningens nedskrivningsprövning, dels att prövningen visade på en god

marginal i förhållande till redovisat värde, dels att den använda diskonteringsräntan i beräkningen, 12 procent, var något låg för denna typ av bolag. En simulering med en högre diskonteringsränta, 20 procent, som kunde anses rimlig för denna typ av utvecklingsbolag gjordes. Även denna simulering visade en marginal till det redovisade värdet, om än väsentligt lägre, cirka 130 mnkr.

Dessa konstateranden föranledde inte något ifrågasättande av upplysningarnas riktighet utifrån genomförd granskning av efterföljande händelser. En nedskrivningsprövning hade upprättats av företagsledningen genom beräkning av nyttjandevärde och prövningen visade att nyttjandevärdet var högre än det redovisade värdet. Därmed förelåg det inte något nedskrivningsbehov per den 31 mars 2022.

Det framgick även tydligt av det skriftliga uttalandet från företagsledningen att den intygade att alla händelser efter balansdagen, som krävde justering eller upplysning, hade justerats eller upplysts om.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

Enligt IAS 10 *Händelser efter rapportperioden* p. 21 ska ett företag lämna upplysning om väsentliga händelser efter rapportperiodens slut som inte beaktas för att justera beloppen i de finansiella rapporterna, genom att bl.a. lämna upplysningar om händelsernas karaktär och en uppskattning av deras finansiella effekt. Skälet till detta är att ett utelämnande av upplysningar skulle kunna påverka de beslut som användarna av finansiella rapporter fattar.

Enligt ISA 560 *Efterföljande händelser* p. 6 ska en revisor utforma sina granskningsåtgärder så att de ger honom eller henne tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis för att han eller hon har uppmärksammat alla händelser som har inträffat mellan datumet för de finansiella rapporterna och datumet för revisorns rapport, och som bl.a. kräver upplysning i de finansiella rapporterna.

Enligt ISA 540 (omarbetad) *Granskning av uppskattningar i redovisningen med tillhörande upplysningar* p. 22 ska en revisors granskningsåtgärder av hur företagsledningen har gjort uppskattningar i redovisningen innefatta åtgärder avseende bl.a. valet och tillämpningen av metoder, betydelsefulla antaganden och data som företagsledningen använde när uppskattningarna gjordes. Enligt p. 24 och 25 ska granskningen behandla frågan om de betydelsefulla antagandena och data är lämpliga inom ramen för det tillämpliga ramverket

för finansiell rapportering. Dessutom ska åtgärderna behandla frågan om bedömningar när antaganden och data valdes tyder på bristande objektivitet hos företagsledningen. Vad gäller betydelsefulla antaganden ska granskningsåtgärderna också behandla frågan om antagandena är förenliga med varandra. Granskningsåtgärderna ska också behandla frågan om data är relevanta och tillförlitliga med hänsyn till omständigheterna och om data har förståtts eller tolkats på rätt sätt av företagsledningen, vilket innefattar om relevanta hänsyn har tagits till avtalsvillkor. Enligt p. 26 ska revisorns åtgärder också behandla frågan om företagsledningen har vidtagit lämpliga åtgärder för att förstå osäkerhet i uppskattningen. Revisorn ska också ha behandlat denna osäkerhet genom att välja en lämplig punktskattning och genom att utarbeta tillhörande upplysningar om osäkerhet i uppskattningen.

Eftersom det efter balansdagen hade framkommit att det verkliga värdet på bolagets immateriella anläggningstillgångar hade gått ned i betydande grad, ansåg A-son att det var nödvändigt att ta del av bolagets nedskrivningsprövning vid det första kvartalet 2022. Han har uppgett att skälet till detta främst var att han skulle kunna bedöma riktigheten i bolagets upplysningar om att det efter balansdagen inte förelåg något nedskrivningsbehov på de immateriella anläggningstillgångarna.

För att kunna dra slutsatsen att bolagets nedskrivningsprövning var rimlig och bolagets upplysningar i årsredovisningen därmed riktiga behövde A-son enligt Revisorsinspektionens bedömning utföra granskningsåtgärder som tog sikte på lämpligheten i de antaganden och de data som företagsledningen hade använt i sin modell för nedskrivningsprövning. Det förelåg flera skäl för en sådan utvidgad granskning; bolaget var ett utvecklingsbolag, de immateriella tillgångarna motsvarade en stor andel av koncernens balansomslutning och börskursen för bolagets aktie hade fallit i betydande grad efter balansdagen. Till detta kom att förhållandena i bolaget tydde på att det fanns väsentliga osäkerhetsfaktorer som kunde leda till betydande tvivel om bolagets förmåga att fortsätta verksamheten. Av A-sons revisionsdokumentation kan inte utläsas att någon sådan granskning utfördes.

Av A-sons yttranden framgår att han bedömde att avkastningskravet i bolagets modell för nedskrivningsprövning var för lågt satt och att han därför gjorde en simulering med en räntesats som enligt hans mening bättre motsvarade den aktuella typen av bolag, dvs. utvecklingsbolag. Detta framstår dock som en otillräcklig åtgärd mot bakgrund av att det

fanns fler antaganden och mer data i bolagets modell för beräkning av framtida diskonterade kassaflöden från verksamheten som var för sig kunde ha en väsentlig påverkan på värderingen av de immateriella anläggningstillgångarna, inte minst antaganden om förväntade framtida intäkter.

Eftersom A-son inte i tillräcklig omfattning hade granskat bolagets nedskrivningsprövning av värdet på de immateriella anläggningstillgångarna efter balansdagen saknade han grund för att bedöma riktigheten i bolagets upplysningar om att något nedskrivningsbehov inte förelåg. Genom att underlåta att utföra en tillräcklig granskning i detta avseende har han åsidosatt god revisionssed.

4 Sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

A-son har åsidosatt god revisionssed genom att, i egenskap av huvudansvarig revisor, inte vidta de åtgärder som informationen om de närståendetransaktioner som förevarit krävde. Han har också åsidosatt god revisionssed genom att inte i tillräcklig omfattning granska bolagets nedskrivningsprövning av värdet på de immateriella anläggningstillgångarna efter balansdagen. Han har därigenom åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Det som ligger honom till last såvitt gäller granskningen av bolagets nedskrivningsprövning efter balansdagen är allvarligt och han ska därför, med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883), meddelas en varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsinspektionen genom Tillsynsnämnden för revisorer. I beslutet har deltagit f.d. justitierådet Sten Andersson, ordförande, kammarrättslagmannen Christina Eng, vice ordförande, enhetschefen Tomas Algotsson, auktoriserade revisorn Maria Danckler, rådgivaren Sophie Degenne, auktoriserade revisorn Magnus Fredmer och redovisningsexperten Claes Norberg. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt revisionsdirektören Mathias Byström och avdelningsdirektören Claudia David Toronjo, som har föredragit ärendet, varit närvarande.

Sten Andersson

Claudia David Toronjo

Hur man överklagar, se bilaga.